

بررسی علل انصراف از تحصیل دستیاران دانشگاه علوم پزشکی

تاریخ دریافت: ۹۸/۱۱/۲۵ - تاریخ پذیرش: ۹۹/۰۲/۰۸

خلاصه

مقدمه

اخذ تخصص در ایران یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های پزشکان عمومی است با این حال، در برخی موارد، دستیاران پس از قبولی در تخصص انصراف می‌دهند؛ لذا بران شدیم به ریشه‌یابی و بررسی علت انصراف دستیاران پزشکی از تحصیل بپردازیم.

روش کار

پژوهش حاضر یک مطالعه مقطعی می‌باشد که در نیمه اول سال ۱۳۹۷ بر روی کلیه دستیاران تخصصی انصرافی ۵ سال اخیر ۱۳۹۲ تا ۱۳۹۶ دانشگاه علوم پزشکی مشهد انجام شد. ابزار گردآوری داده‌ها یک پرسشنامه محقق ساخته بود. داده‌ها پس از جمع‌آوری و وارد نرم افزار SPSS نسخه ۱۶ گردید و سپس مورد آنالیز قرار گرفتند.

نتایج

در این مطالعه ۶۲ دستیار تخصصی که در فاصله سال‌های ۹۲ تا ۹۶ به علل مختلف انصراف داده بودند، مورد بررسی قرار گرفتند. میانگین سنی این افراد $32 \pm 5/16$ بود که دامنه آن بین ۲۵ تا ۴۵ قرار داشت. از این تعداد ۳۴ نفر (۵۴/۸٪) مرد بودند. تعداد ۴۸ نفر (۷۷/۴٪) از شرکت کنندگان متأهل بودند. از نظر سهمیه مورد پذیرش در آزمون دستیاری، ۳۹ نفر (۶۲/۹٪) سهمیه آزاد و ۱۹ نفر (۳۰/۶٪) سهمیه مناطق محروم و بقیه افراد سایر سهمیه‌ها را شامل می‌شدند. بیشترین انصراف مربوط به طب اورژانس و سپس کودکان بود. حدود ۷۰٪ تمایل داشتند مجدداً در آزمون شرکت کنند. همچنین، رادیولوژی و پوست بیشترین رشته مورد علاقه بود. عدم علاقه شخصی و مشکلات خانوادگی و کشیک‌ها در دستیاران شایع‌ترین علل انصراف بودند.

نتیجه گیری

یافته‌های مطالعه حاضر حاکی از آن بود که بیشترین انصراف از تحصیل در میان دانشجویان تخصص به ترتیب مربوط به رشته‌های طب اورژانس و کودکان، داخلی و روان‌پزشکی بود. عدم علاقه شخصی و مشکلات خانوادگی و کشیک‌های طولانی بخش در دستیاران به ترتیب شایع‌ترین علل انصراف بودند. نتایج این مطالعه می‌تواند دستاوردهایی را برای سیاست‌گذاران آموزش دستیاری و به خصوص مسئولان دانشگاه‌های علوم پزشکی به همراه داشته باشد.

کلمات کلیدی

انصراف از تحصیل، دستیار تخصصی؛ دانشگاه علوم پزشکی؛ سهمیه مناطق محروم

پی نوشت: این مطالعه فاقد تضاد منافع می‌باشد.

یلدا روانشاد^۱

آنوش آذرفر^۲

عباس مکارم^۳

علی عمادزاده^{۴*}

محدثه گلسرخ^۲

سحر روان شاد^۵

^۱ استادیار، گروه پزشکی اجتماعی، دانشگاه آزاد اسلامی، شاخه مشهد، مشهد، ایران.

^۲ دانشیار، مرکز تحقیقات عوارض پیوند کلیه، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

^۳ استاد، گروه دندانپزشکی کودکان، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

^۴ استادیار، گروه آموزش پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

^۵ استادیار، گروه بیماری‌های داخلی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

* استادیار، گروه آموزش پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

Email: EmadzadeA@mums.ac.ir

مقدمه

انگیزه و علاقه از ارکان اساسی پیشرفت هر فرد در زمینه‌های مختلف شغلی و تحصیل است (۱). انگیزش شغلی برای ادامه اشتغال مفید و کارآمد، امری لازم و ضروری است. اگر انسان علاقمند به شغل خود نباشد، ادامه اشتغال ملالت آور و حتی غیر ممکن خواهد بود. بدین جهت، می‌توان گفت بین انگیزش شغلی و موفقیت شغلی رابطه متقابلی وجود دارد (۲). رضایت شغلی احساس روانی است که از عوامل اجتماعی متأثر می‌گردد. احساس مثبت فرد نسبت به شغلش زائیده عواملی چون شرایط محیط کار، نظام سازمانی شغل، روابط حاکم بر محیط کار و تأثیر عوامل فرهنگی می‌باشد (۳، ۴).

انگیزه عامل مهمی در موفقیت کاری و تحصیلی افراد است. برخی از دانشجویان در بدو ورود به دانشگاه به دلیل مشاوره‌های نادرست در انتخاب رشته، اجبار والدین برای انتخاب رشته‌ای خاص، عدم علاقه به رشته پذیرفته شده، جدا شدن از خانواده و تغییر نحوه زندگی و عادت نداشتن به محیط جدید، در ترم‌های اول موفقیت چندانی کسب نمی‌کنند. این امر ممکن است منجر به افت تحصیلی و در برخی موارد اخراج از دانشگاه گردد (۵). بسیاری از دانشجویان، رشته پزشکی را در ابتدا به علت علاقه به رشته تخصصی خاصی شروع می‌کنند و در صورتی که در دستیاری در رشته مورد نظر خود قبول نشوند، ادامه تحصیل برایشان مشکل ساز می‌شود (۶، ۷). عوامل زیادی در انتخاب رشته دستیاران پزشکی نقش دارند. به دلیل تعداد محدود پذیرفته‌شدگان در آزمون دستیاران، انتخاب آن‌ها معمولاً براساس نمره کسب شده در آزمون صورت می‌گیرد (۸).

با توجه به افزایش روز افزون تعداد دستیاران و وجود تفاوت‌ها در شرایط فرهنگی اجتماعی و اقتصادی دستیاران در داخل و خارج ایران انجام بررسی‌های جامع در این خصوص حایز اهمیت فراوان است (۹). برخی مطالعات لزوم مصاحبه با دستیاران را از جنبه‌های مختلف بعد از قبولی در رشته تخصصی و قبل از ورود به رشته متذکر شده‌اند (۱۰). یانگ و همکاران در مطالعه‌ای متوجه شدند که مهم‌ترین جنبه‌های تأثیرگذار بر

انتخاب رشته تخصصی در انترن‌ها شامل عوامل مادی، تجربیات تحصیلی، عوامل شخصی می‌باشد (۱۱). براساس یافته‌های کائو و همکاران، علاقه شخصی و فشار کاری به عنوان مهم‌ترین عوامل در انتخاب رشته تخصصی بشمار می‌روند (۱۲). طی مطالعاتی که در ترکیه و کانادا صورت گرفته‌است، فرصت‌های مالی و اعتبار کسب شده به عنوان مهم‌ترین عامل انتخاب رشته تخصصی معرفی شده‌اند (۱۳، ۱۴).

بررسی عوامل مؤثر بر انتخاب یک رشته می‌تواند در شناخت و تقویت انگیزه‌های ورود به آن رشته کمک کننده باشد. انگیزه دستیاران پزشکی در انتخاب رشته باید متناسب با اهداف و ایده‌آل‌های آنها باشد تا بتوانند با اتمام موفقیت آمیز تحصیلات، نقش خود را به عنوان یک نیروی متخصص در جامعه به خوبی ایفا نمایند. دستیاران پزشکی به عنوان یک زیر مجموعه از نیروهای اصلی بخش بهداشت و درمان، عهده‌دار تأمین، حفظ و ارتقای سطح سلامت جامعه می‌باشند. بنابراین بررسی انگیزه‌ها و میزان علاقه آنان به ادامه تحصیل در رشته تخصصی خود حائز اهمیت زیادی می‌باشد (۱۵، ۱۶). تا کنون مطالعات محدودی در مورد علت انتخاب رشته‌ی دستیاران در ایران انجام شده است و بیشتر مطالعاتی که در ایران در مورد دانشجویان پزشکی صورت گرفته مرتبط با دستیاران تخصصی نیست (۱۰). بنابراین، مطالعه حاضر با هدف ریشه‌یابی و بررسی علت انصراف دستیاران پزشکی از تحصیل در دانشگاه علوم پزشکی مشهد پرداخت.

روش کار

مطالعه حاضر از نوع مطالعات مقطعی بود. حجم نمونه به صورت تمام‌شماری بود. در این مطالعه، پژوهشگر با مراجعه به آموزش دانشکده پزشکی مشهد و مرکز گردآوری اطلاعات دستیاران انصرافی، کلیه پرونده‌های دستیاران انصرافی ۵ سال اخیر (بین سال‌های ۱۳۹۲-۱۳۹۶) را اخذ و اطلاعات دموگرافیک و اطلاعات تماس آنان را گردآوری نمود. در این مطالعه، ابزار گردآوری داده‌ها یک پرسشنامه محقق ساخته بود که قسمت اول آن شامل اطلاعات دموگرافیک و قسمت دوم آن شامل سوالاتی در مورد علل انصراف بود. جهت تایید روایی،

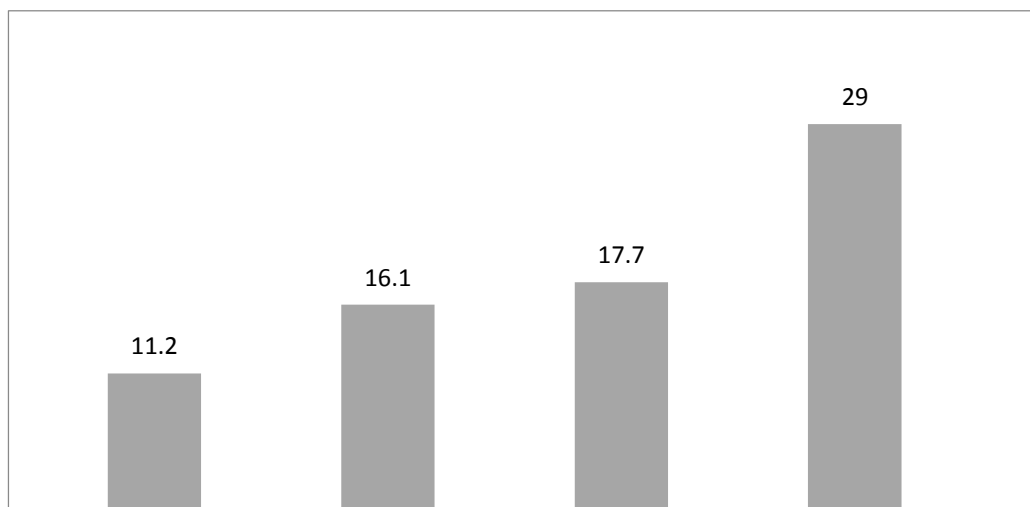
کردید و سپس مورد آنالیز قرار گرفت. برای بررسی اهداف و فرضیه‌های طرح و رابطه بین متغیرهای کیفی تست‌های خی دو و فیشر مورد استفاده قرار گرفتند. سطح معنی‌داری کمتر از ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

نتایج

در مطالعه حاضر ۶۲ دستیار تخصصی که در فاصله سال‌های ۹۲ تا ۹۶ به علل مختلف انصراف داده بودند وارد شدند. از ۶۲ دستیاری که اطلاعاتشان در اختیار ما قرار گرفته بود تنها امکان مصاحبه با ۵۱ نفر حاصل شد. به طور کلی، ۷ نفر در سال ۹۲، ۱۰ نفر در سال ۹۳، ۱۱ نفر در سال ۹۴، ۱۸ نفر در سال ۹۵ و ۱۶ نفر در سال ۹۶ از دستیاران تخصصی پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد انصراف داده بودند. نمودار ۱ توزیع این افراد را برحسب سال ورود به رشته تخصص نشان می‌دهد.

پرسشنامه مذکور به ۵ عضو هیئت علمی در رشته‌های آموزش پزشکی و رشته‌های بالینی مانند داخلی و اطفال داده و به لحاظ محتوایی تایید گردید. جهت بررسی پایایی پرسشنامه مذکور توسط ۲۰ نفر پس پر شد و الفای کرونباخ آن ۰/۷ محاسبه گردید.

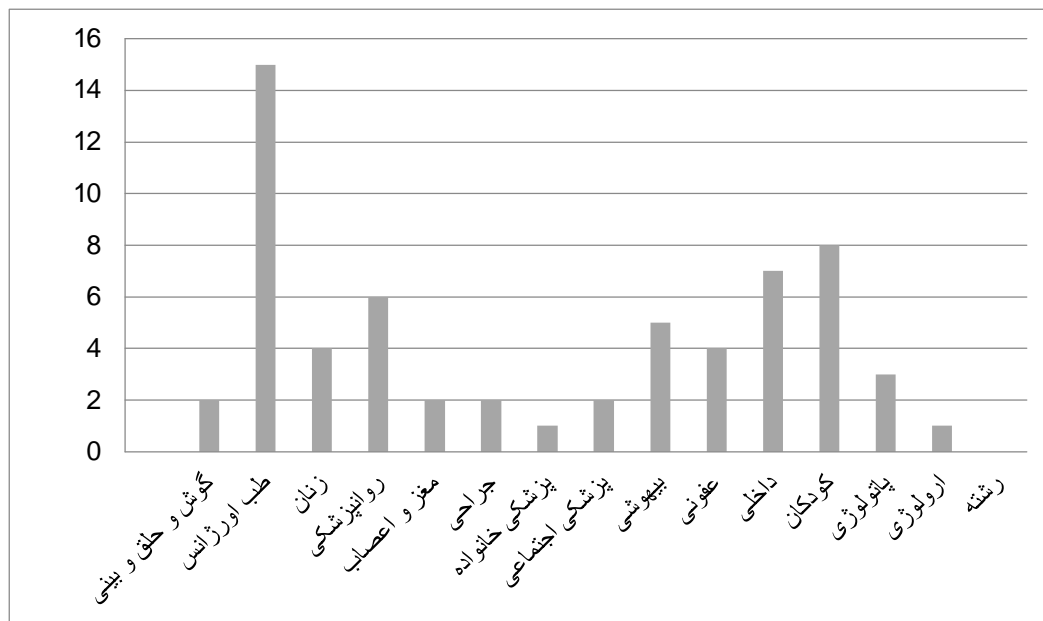
در ابتدای طرح، با نمونه مورد نظر تماس حاصل شد تا طی مصاحبه‌ای علت انصراف و وضعیت کنونی آنان مورد بررسی قرار گیرد. نحوه انجام مطالعه و اهداف مطالعه برای تمامی افراد شرکت کننده توضیح داده شد و از تمام افراد جهت شرکت در مطالعه رضایت آگاهانه اخذ شد. اطلاعات بدون مشخص شدن نام فرد ثبت شد و دسترسی به اطلاعات نیز تنها برای مجریان طرح مقدور بود تا امنیت اطلاعات تضمین گردد. داده‌های بدست آمده در پرسشنامه ثبت و در نهایت بررسی گردید. داده‌ها پس از جمع‌آوری وارد نرم افزار SPSS نسخه ۱۶

نمودار ۱- درصد توزیع دستیاران انصرافی به تفکیک سال انصراف

(۳۰/۶٪) سهمیه مناطق محروم و بقیه افراد سایر سهمیه‌ها را شامل می‌شدند. نمودار ۲ نشان‌دهنده فراوانی دستیاران انصراف دهنده بر اساس رشته تخصصی می‌باشد.

میانگین سنی این افراد $32 \pm 5/16$ بود که دامنه آن بین ۲۵ تا ۴۵ قرار داشت. از این تعداد ۳۴ نفر (۵۴/۸٪) مرد بودند. تعداد ۴۸ نفر (۷۷/۴٪) از شرکت‌کنندگان متاهل بودند. از نظر سهمیه مورد پذیرش در آزمون دستیاری، ۳۹ نفر (۶۲/۹٪) سهمیه آزاد و ۱۹ نفر

نمودار ۲- فراوانی دستیاران انصراف دهنده بر اساس رشته تخصصی

استخدام نشده بودند. به طور متوسط این دستیاران $4/97 \pm 8/97$ ماه قبل از انصراف در دوره دستیاری سپری کرده بودند. جدول ۱ پاسخ دستیاران را به تفکیک علل انصراف نشان می‌دهد.

بر اساس یافته‌های جدول مذکور، بیشترین انصراف مربوط به طب اورژانس و سپس کودکان بود. حدود ۷۰٪ تمایل داشتند مجدداً در آزمون شرکت کنند. همچنین، رادیولوژی و پوست بیشترین رشته مورد علاقه بود. همچنین، ۵۴ نفر از دستیاران (۹۸/۱٪) قبل از پذیرش در آزمون دستیاری در هیچ ارگانی

جدول ۱- پاسخ دستیاران را به تفکیک علل انصراف

علل انصراف	مشکلات خانوادگی	مشکلات آموزشی گروه تخصصی	عدم علاقه به رشته تخصصی	قصد مهاجرت به خارج از کشور	کشیک‌های بخش
مخالف	۱۸ (٪۳۵/۳)	۲۸ (٪۵۴/۹)	۱۴ (٪۲۷/۵)	۳۶ (٪۷۰/۶)	۱۶ (٪۳۱/۴)
بی پاسخ	۱۷ (٪۳۳/۳)	۱۵ (٪۲۹/۴)	۱۹ (٪۳۷/۳)	۱۳ (٪۲۵/۵)	۲۴ (٪۴۷/۱)
موافق	۱۶ (٪۳۱/۴)	۸ (٪۱۵/۷)	۱۸ (٪۳۵/۳)	۲ (٪۳/۹)	۱۱ (٪۲۱/۶)

$(p=0/01)$. پنج نفر از دستیاران کودکان و چهار نفر از دستیاران طب اورژانس علت انصراف خود را سنگینی کشیک‌های بخش ذکر کرده بودند.

بحث

بر اساس یافته‌های مطالعه حاضر، هم دستیاران جوان و هم افراد با سن بالاتر مورد بررسی قرار گرفتند. نسبت مرد و زن تقریباً برابر بود و اکثریت دستیاران انصراف داده، متأهل بودند.

تعداد ۳۵ نفر (۶۸/۶٪) از دستیاران تمایل به شرکت مجدد در آزمون دستیاری سالهای بعد را اعلام کردند که از این تعداد ۲۱ نفر (۴۱/۲٪) به رشته رادیولوژی و ۱۵ نفر (۲۹/۴٪) تمایله رشته پوست تمایل داشتند. ارتباطی بین جنسیت دستیاران و تک تک آیت‌های علل انصراف وجود نداشت ($p < 0/001$). بررسی ارتباط بین نوع رشته با علل انصراف حاکی از وجود ارتباط معنی‌دار بین نوع رشته و مهاجرت بود ($p < 0/001$). همچنین، ارتباط معنی‌داری بین نوع رشته و میزان کشیک یافت شد

رادیولوژی و پوست مشغول به تحصیل شوند که احتمالاً به علت کار راحت و در مقابل درآمد بالای این رشته‌ها می‌باشد. برقراری عدالت در توزیع درآمد متخصصین رشته‌های مختلف راهکاری است که باید مدنظر مسئولین و سیاست‌گذاران بخش سلامت قرار گیرد. با این حال این تناقض می‌تواند ناشی از تنوع در نمونه مورد بررسی باشد. در مطالعه ما دانشجویان انصرافی که از رشته خود راضی نبودند شرکت کرده بودند درحالی‌که در مطالعه شکورنیا و همکاران دانشجویان پزشکی که مشغول به تحصیل بودند مورد بررسی قرار گرفتند. در مطالعه‌ای دیگر که به بررسی نقش اضطراب دستیاران پزشکی در انتخاب رشته تخصصی و محل دانشگاه نشان داد که ۹۲٪ از دستیاران اضطراب نداشتند. نزدیک به نیمی از آنها رشته تخصصیشان را فقط براساس علاقه شخصی، ۱۴/۹٪ بر اساس فاکتورهای خارجی و ۳۹/۷۴٪ براساس فاکتورهای داخلی و خارجی انتخاب کرده بودند. این مطالعه نتیجه گرفت که رضایت آکادمیک و موفقیت در دستیاری پزشکی به میزان زیادی بستگی به رشته مورد علاقه و محل تحصیل دارد که این امر انجام سیاست‌گذاری صحیح توسط سیاست‌گذاران را می‌طلبد (۱۶).

یافته‌های مطالعه سلیمان و همکاران که به منظور بررسی میزان رضایت مندی شغلی-تحصیلی دستیاران پزشکی در دانشگاه گیلان صورت گرفت، نشان داد که رضایت شغلی اکثر دستیاران در سه حیطه دستمزد، کیفیت آموزش و انگیزه حرفه‌ای کم بود و ارتباط معنی‌داری بین رضایت شغلی و سابقه کار و رفتن به طرح وجود داشت. اکثر دستیاران از وضعیت حقوق و آموزش دستیاری ناراضی بودند و انگیزه حرفه‌ای پایینی داشتند. همچنین، دستیاران غیربومی به دلیل تغییراتی که در محل سکونت و شرایط زندگی شخصی خود متحمل می‌شدند، میزان رضایتمندی کمتری را نشان دادند (۹).

در یک تحقیق که بر روی دانشجویان دندانپزشکی شهید بهشتی انجام شد حاکی از آن بود که دستیاران تخصصی دندانپزشکی دانشگاه شهید بهشتی نسبت به موقعیت و آینده شغلی خود نگرانی جدی داشتند (۱۷). بر اساس داده‌های یک مطالعه که

بیشترین انصراف به ترتیب مربوط به رشته‌های طب اورژانس و کودکان، داخلی و روان‌پزشکی بود. عدم علاقه شخصی و مشکلات خانوادگی و کشیک‌های طولانی بخش در دستیاران به ترتیب شایع‌ترین علل انصراف بودند. بیش از نیمی از دستیاران تمایل داشتند در سال‌های آینده در دستیاری مجدد شرکت کنند که از نیمی از این تعداد متمایل به رشته‌های رادیولوژی و پوست بودند.

تا کنون مطالعه مشابهی نه در ایران و نه در کشورهای دیگر در مورد بررسی علل انصراف از تحصیل دستیاران دانشگاه علوم پزشکی انجام نشده است. در واقع، تخمینی از فراوانی علل انصراف در دیگر مناطق ایران وجود نداشت و امکان مقایسه این مطالعه با سایر مطالعات مشابه نبود. بیشتر مطالعاتی که در ایران در مورد دانشجویان پزشکی صورت گرفته مرتبط با دستیاران تخصصی نیست. همچنین، مطالعات محدودی در مورد علت انتخاب رشته‌ی دستیاری در ایران انجام شده است (۱). در یک مطالعه توسط شکورنیا و همکاران، که با هدف بررسی انگیزه‌ها و عوامل مؤثر بر انتخاب رشته تخصصی دستیاران پزشکی دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز انجام شد، ۴۲۹ دستیاران مورد مطالعه قرار گرفتند. در این مطالعه، کسب تخصص و توانایی انجام کار و در مرتبه بعد علاقه شخصی و کمک به مردم به ترتیب از اهمیت بالاتری برخوردار بودند. موقعیت اجتماعی و درآمد بالا و همچنین راحتی و بی‌دردسر بودن به ترتیب اهمیت کمتری در انتخاب رشته داشتند. میانگین عامل راحتی و بی‌دردسر بودن رشته دستیاری برای دستیاران خانم در مقایسه با دستیاران آقا از اهمیت بیشتری برخوردار بود. براساس یافته‌های این مطالعه، توجه بیشتر دستیاران به عواملی همچون توانایی انجام خدمات بهتر، کمک به مردم و ارتقای سطح بهداشت در انتخاب تخصص در مقایسه با موقعیت اجتماعی، اقتصادی و رفاهی نشان دهنده‌ی آن است که دستیاران در انتخاب رشته بیشتر علایق خود و نیازهای جامعه را مبنا قرار داده‌اند (۸).

با این حال، داده‌های مطالعه ما حاکی از آن بود که بیش از نیمی از دستیاران تمایل داشتند در سال‌های آینده در رشته‌هایی مانند

به طور کلی، انگیزه های فردی افراد جهت انتخاب شغل و رشته تحصیلی بر حسب جنس، وضعیت اقتصادی- اجتماعی، میزان تحصیلات والدین زندگی در کشورهای در حال توسعه و توسعه یافته متفاوت است (۱۸، ۲۱). براساس یافته های مطالعه ما، نسبت مرد و زن تقریباً برابر بود و به نظر می رسد این فرضیه که دستیاران خانم به علت مشکلات خانوادگی بیشتر تمایل به انصراف در دستیاری دارند نیاز به ارزیابی بیشتری دارد. عدم علاقه شخصی و مشکلات خانوادگی در دستیاران به ترتیب شایع ترین علل انصراف بودند که لزوم مشاوره های تخصصی قبل از انتخاب رشته را می طلبد. بنابراین، رضایت حرفه ای بر اساس سن، درآمد و منطقه متفاوت است و این اطلاعات باید در هدایت دستیاران تخصصی برای انتخاب رشته مدنظر قرار گیرد.

کشیک های طولانی بخش هم از جمله مواردی بود که در انصراف دستیاران نقش جدی بازی می کرد. این امر لزوم برنامه ریزی در بخش های آموزشی برای کاستن از بار تعداد و سنگینی کشیک ها را باید مدنظر قرار داد. ما مطالعه ای در مورد تاثیر کشیک های طولانی در انصراف از تحصیل نیافتیم. اکثریت افراد مورد بررسی سهمیه آزاد و سی درصد آن ها سهمیه مناطق محروم را شامل می شدند. با توجه به کم بودن تعداد قبولیها در سهمیه مناطق محروم و با در نظر گرفتن اینکه در پایان تحصیل دستیاران قبول شده با این سهمیه باید سال های زیادی را در مناطق محروم سپری نمایند، ترجیح به انصراف در میان آن ها بالا بود.

مهم ترین محدودیت های این مطالعه انجام آن در یک مرکز دانشگاهی بود که لزوم انجام یک مطالعه چند مرکزی برای بررسی علل انصراف باید مدنظر قرار گیرد. نتایج این مطالعه می تواند دستاوردهایی را برای سیاستگذاران آموزش دستیاری و به خصوص مسئولان دانشگاه های علوم پزشکی به همراه داشته باشد. آنها می توانند از این نتایج به منظور برنامه ریزی بهره بگیرند و برنامه های موثری را برای دستیاران تخصصی سال اول تدارک ببینند. اقداماتی مانند تعدیل ظرفیت پذیرش دستیاران پزشکی، توزیع مناسب نیروی انسانی، آشنایی کاملتر پزشکان

بین متخصصین رشته های مختلف در امریکا انجام شد، رضایت در متخصصین رشته های طب داخلی سالمندان، طب نوزادان و کودکان از پزشکان خانواده بیشتر است در صورتی که متخصصین گوش و حلق و بینی، زنان، چشم، ارتوپدی و طب داخلی نسبت به پزشک خانواده ها رضایت کمتری را اعلام کرده بودند (۱۸). این محققین نتیجه گرفتند که رضایت حرفه ای بر اساس سن، درآمد و منطقه متفاوت است و این اطلاعات باید در هدایت دستیاران تخصصی برای انتخاب رشته مدنظر قرار گیرد.

یک مطالعه مقطعی در سال ۲۰۱۲-۲۰۱۳ بر روی ۴۷۳ نفر از دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز انجام شده است نشان داد که مهم ترین دلایل انتخاب تخصص به ترتیب عبارتند از توسعه شخصی و ارائه خدمات بهتر، منافع شخصی، کمک به مردم و ارتقاء سلامت، درآمد و جایگاه اجتماعی و راحتی. تفاوت های نگرش مردان و زنان در مورد راحتی دوره های تخصصی معنی دار و در زنان بالاتر از مردان بود (۸).

در مطالعه ای دیگر که در ایران در مورد انگیزه ورود به رشته دندانپزشکی انجام شد، نشان داد که هم مردان و هم زنان با انگیزه های مالی، تجاری، درمانی و انعطاف پذیری شغلی وارد این رشته شده بودند. مهمترین عامل ورود به دندانپزشکی در مورد زنان، کار با مردم و انگیزه های درمانی در حالی که مردان بیشتر با انگیزه های تجاری این رشته را انتخاب کرده بودند (۱۹). به صورت کلی می توان گفت که انتخاب شغل افراد تحت تاثیر والدین خویشاوندان، دوستان و معلمان قرار می گیرد در کشورهای توسعه یافته، خویشاوندان و دوستان و در کشورهای در حال توسعه، والدین و معلمین نقش اساسی تری را دارا هستند (۱۹). مطالعات مختلف انگیزه های شغلی دستیاران تخصصی دندانپزشکی را مورد بررسی قرار داده اند. دستیاران تخصصی ارتودنسی آمریکا رضایت شغلی، شیوه زندگی و ساختار شغلی مناسب را به عنوان عوامل مهم جهت انتخاب این رشته ذکر می کنند (۲۰).

عمومی با رشته های تخصصی قبل از شرکت در آزمون
دستباری و حمایت مالی پزشکان می تواند مفید واقع شود.

نتیجه گیری

یافته های مطالعه حاضر حاکی از آن بود که بیشترین انصراف از
تحصیل در میان دانشجویان تخصص به ترتیب مربوط به
رشته های طب اورژانس و کودکان، داخلی و روان پزشکی بود.

عدم علاقه شخصی و مشکلات خانوادگی و کشیک های
طولانی بخش در دستیاران به ترتیب شایع ترین علل انصراف
بودند. نتایج این مطالعه می تواند دستاوردهایی را برای
سیاست گذاران آموزش دستباری و به خصوص مسئولان
دانشگاه های علوم پزشکی به همراه داشته باشد.

References

1. gharehaghaji N, Mirahadi M. Evaluating motivation and interest in choosing career or higher education study among radiology students in Tabriz University of Medical Sciences. 2014.
2. Hsu HY, Chen SH, Yu HY, Lou JH. Job stress, achievement motivation and occupational burnout among male nurses. *Journal of advanced nursing*. 2010;66(7):1592-601.
3. AMIDI R, KADKHODAZADEH M, MIRAKHORI M, SHIDFAR S, NASABI Z, BAGHANI M. The Attitude of Post-Graduate Dental Students toward their Career Position and Future at Shahid Beheshti Dental School. 2016.
4. Mehnert A, Koch U. Predictors of employment among cancer survivors after medical rehabilitation-a prospective study. *Scandinavian journal of work, environment & health*. 2013;76-87.
5. Talebzadegan M. Investigating Factors Affecting the Academic Achievement of Successful Students in Ahwaz City. *Journal of Research Council of Khuzestan Province*. 1999;3(1):25-31.
6. Parsa S, Aghazadeh A, Nejatisafa A-A, Amini H, Mohammadi M-R, Mostafazadeh B, et al. Freshmen versus interns' specialty interests. *Archives of Iranian medicine*. 2010;13(6):509.
7. Lefevre JH, Roupert M, Kerneis S, Karila L. Career choices of medical students: a national survey of 1780 students. *Medical education*. 2010;44(6):603-12.
8. Shakurnia A, Mozaffari A, Ghadiri A. Factors influencing choice of specialty by medical residents in Ahvaz, Iran. *Bangladesh Journal of Medical Science*. 2016;15(1):111-7.
9. Soleymanha M, Heidarzadeh A, Haghghi M, Khoshrang H, Akbari M. Assessment of job-education satisfaction in residents of Guilan University of Medical Sciences. *Research in Medical Education*. 2013;5(1):45-51.
10. Hofmeister M, Lockyer J, Crutcher R. The acceptability of the multiple mini interview for resident selection. *Fam Med*. 2008;40(10):734-40.
11. Yang M, Tsai J. Specialty choices of students at a College of Medicine and relevant factors. *Medical Education*. 1999;2(2):15-22.
12. Kao M, Lu P, Li M, Wang W. Medical students' specialty preferences and exploration of relevant factors. *Medical education*. 2000;4(1):23-37.
13. Fevzi Dikici M, Yaris F, Topsever P, Muge Filiz T, Serdar Gurel F, Cubukcu M, et al. Factors affecting choice of specialty among first-year medical students of four universities in different regions of Turkey. *Croatian medical journal*. 2008;49(3): 415-20.
14. Morra DJ, Regehr G, Ginsburg S. Medical students, money, and career selection: students' perception of financial factors and remuneration in family medicine. *Family medicine*. 2009;41(2):105.
15. Abaszadeh A, Borhani F. Factors affecting discipline (Major) choice among newly admitted students of nursing in Kerman university of medical sciences. *Iranian Journal of Medical Education*. 2012;11(6):600-8.
16. Khorvash F, Vesal S, Mousavi SA, Ghasemi GR, Mehrbod N. Relationship of specialty select and education place with internship students anxiety in 2010. *Strides in Development of Medical Education*. 2013;9(2):162-9.
17. Vahid Dastjerdi E MM, nazarali S, Badiee M. Study motives and career plans of postgraduate students in Dental School, Shahid Beheshti University of Medical Sciences. *Journal of Dental School, Shahid Beheshti University of Medical Sciences*. 2011;29(1):36-42.
18. Leigh JP, Kravitz RL, Schembri M, Samuels SJ, Mobley S. Physician career satisfaction across specialties. *Archives of internal medicine*. 2002;162(14):1577-84.
19. Scarbecz M, Ross JA. Gender differences in first-year dental students' motivation to attend dental school. *Journal of dental education*. 2002;66(8):952-61.

20. Noble J, Hechter FJ, Karaiskos N, Wiltshire WA. Motivational factors and future life plans of orthodontic residents in the United States. *American Journal of Orthodontics and Dentofacial Orthopedics*. 2010;137(5):623-30.
21. Scarbez M, Ross JA. The relationship between gender and postgraduate aspirations among first-and fourth-year students at public dental schools: a longitudinal analysis. *Journal of dental education*. 2007;71(6):797-809.

*Original Article***Study the causes for Canceling Education in residents of Mashhad University of Medical Sciences**

Received: 14/02/2020 - Accepted: 27/04/2020

Yalda Ravanshad¹
 Anoush Azarfar²
 Abbas Makarm³
 Ali Emadzadeh^{4*}
 mohadese golsorkhi²
 sahar ravanshad⁵

¹ Assistant professor, Department of Community Medicine, Mashhad Branch, Islamic Azad University, Mashhad, Iran

² Associate professor, Kidney Transplantation Complications Research Center, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran.

³ Professor, Department of Pediatric Dentistry, School of Dentistry, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran.

⁴ Assistant professor, Department of Medical Education, Faculty of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran.

⁵ Assistant professor of internal medicine, Department of internal Medical, Faculty of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

* Assistant Professor, Department of Medical Education, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran.

Email: EmadzadeA@mums.ac.ir

Abstract

Introduction: one of the problems of general medical education is that students are not interested in practical and practical training as they seek to assist and participate in the assistive exam. Along with this, there are a variety of classes that most students use and even unethical methods, such as buying questions, sometimes is common. Despite these issues, we always see a significant number of assistants dropping off after acceptance. So, we decided to find and evaluate the causes of the withdrawal of assistants from education.

Materials and Methods: This cross sectional study that was conducted on all of the Assistant during the last 5 years in the first half of the 1397. In this study, a researcher-made questionnaire was used.

Results: In this study, 62 specialized assistants who had withdrawn from 1992 to 1996 were enrolled to the study. 48 (%77.4) of subjects were married. 39(%62.9) were free quota and 19(%30.6) were deprived areas quota and the rest of the population included other quotas. Most of the withdrawals were related to emergency medicine and then children. Lack of personal interest, family problems and duty in assistants were the most common reasons for withdrawal. About 70% of them willing to attend exam again and radiology and skin was the most favorite fields.

Conclusion: The results of this study can provide achievements for associate Policymakers, especially those from medical science universities.

Key words: withdrawn, specialist assistant, medical science university

Acknowledgement: There is no conflict of interest.